

גד:

עין משפט
גד
מצוה

גג א מיי פֿיל מהלכות אסורי ביאה הל' ז:
גד ב ג מיי שם הלכה טז:
גה ד ה ו מיי פ"ד מהלכות שגגות הל' א ופ"ה הלכה ג:
גו ז מיי פ"א מהלכות אסורי ביאה הל' יד:
גז ח מיי שם הל' ח:

רבינו חננאל

תשכב אזהרה לנשכב מניין ת"ל לא יהיה קדש מבני ישראל וכתוב וגם קדש היה בארץ עשו ככל תועבות הגוים וגו'. דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר אינו צריך לא תתן שכבתך לא תתן שכיבתך. הבא על הזכר והביא זכר עליו לדברי רבי ישמעאל דמפיק לחיובי דנשכב מלא יהיה קדש חייב שתים לר' עקיבא דמפיק לתרווייהו לשוכב ולנשכב מלאו אחד לא תשכב אינו חייב אלא אחד וכדין הוה הבא על הבהמה והביא בהמה עליו: ת"ד וזכר לא עשה בו קטן כגדול כו' אמר רב לא עשו ביאת פחות מבן ט' שנים כבן ט' מאי טעמא כיון דאם ישכב פחות מבן ט' עם אחת מן העריות אין ממיתין על ידו כדתנן בגדה פ"ה בן ט' שנים ויום א' שבא על אחת מכל העריות (שם דף ט.) דמחייב על כל אחת ואחת משום דדרשנין (שם) ואשה לחלק על כל אשה ואשה והיא שפחה לחייב על כל שפחה ושפחה: אדרבה

עונש שמענו אזהרה מניין. ומהך ג"ש דדמיהס צס לא משמע ליה לאפוקי מה להלן ענש והזהיר: **עשו** בתועבות הגוים. גבי זכור ניחא דליף שפיר משום דכתיב צהו תועצה בגופיה אצל צבהמה לא כתיב תועצה בגופיה ואי כפ"ה דכתיב צפרשת עריות כי את כל התועבות אס כן כל עריות נמי ליחייב שתים משום לא יהיה קדש ומשום לאו דגופייהו ויש לפרש משום דצתר זכור כתיב וכל צהמה וי"ו מוסיף על ענין ראשון וכאליו כתיב תועצה בגופייהו:

הבא עַל ה**זכור** וה**ביא** זכר עֲלָיו. אע"ג דצריש כריתות (דף ג:) צעי קרא לחלק על אחרות שהיא אחות אציו ואחרות אמו הכל חייב לר' ישמעאל צ' כיון שהן צ' ביאות אע"ג דליכא קרא לחלק אי נמי סוגיא דהכא כרצי אלעזר דלמר התם (דף ג.) כ"מ שאתה מואל שני לאוין וכתת אחת חלוק מטאות צניייהו דלאוין מחלקין: **ואפקי'יה** רחמנא **לנשכב** בלשון שוכב. לר' אבהו הא דאפקיה לנשכב בלשון שוכב אינעריך **לנדרשין** צפרק קמא (דף טו.) דהוא וצהמתו צכ"ג:

הנרבע **זכר** ו**נרבע** אִבהמה. אף על גז דגופות מוחלקים לא מחייב רבי ישמעאל אלא אחת וגבי ה' נשים נדות דפרק אמרו לו (כריתות דף טו.) וה' שפחות חרופות דפרק ד' מחוסרי כפרה (שם דף ט.) דמחייב על כל אחת ואחת משום דדרשנין (שם) ואשה לחלק על כל אשה ואשה והיא שפחה לחייב על כל שפחה ושפחה: אדרבה

קדש לדברי ר"ע יאינו חייב אלא אחת לא תשכב לא תשכב חרא היא הבא על הבהמה והביא בהמה עליו אמר רבי אבהו לדברי ר' ישמעאל חייב שתים חרא מלא תתן שכבתך וחדא מלא יהיה קדש לדברי רבי עקיבא יאינו חייב אלא אחת שכבתך ושכיבתך חרא היא אביי אמר אפי' לדברי רבי ישמעאל גמי אינו חייב אלא אחת דכי כתיב לא יהיה קדש בגברי כתיב אלא לרבי ישמעאל אזהרה לנשכב מנא ליה נפקא ליה מכל שוכב עם בהמה מות יומת אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב מה שוכב ענש והזהיר אף רבי עקיבא חייב שתים חרא מלא תתן שכבתך לדברי רבי ישמעאל יאינו חייב אלא אחת אידי ואידי לא יהיה קדש הוא אביי אמר אפילו לדברי רבי ישמעאל גמי חייב אלא אחת דכתיב כל שוכב עם בהמה מות יומת אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב מה שוכב ענש והזהיר אף נשכב ענש והזהיר אבל הבא על הזכור והביא זכר עליו הבא על הבהמה והביא בהמה עליו בין לר' אבהו בין לאביי לרבי ישמעאל חייב שלש לרבי עקיבא חייב שתים תנו רבנן זכור לא עשו בו קטן כגדול בהמה עשו בה קטנה כגדולה מאי לא עשו בו קטן כגדול אמר רב לא עשו ביאת פחות מבן תשע שנים כבן תשע שנים ושמואל אמר לא עשו ביאת פחות מבן שלש שנים כבן שלש שנים במאי קמיפלגי רב סבר כל דאיתיה בשוכב איתיה בנשכב וכל דליתיה בשוכב ליתיה בנשכב ושמואל סבר משכבי אשה כתיב תניא כוותיה דרב יזכר בן תשע שנים ויום אחד הבא

עונש שמענו אזהרה מניין. ומהך ג"ש דדמיהס צס לא משמע ליה לאפוקי מה להלן ענש והזהיר: **עשו** בתועבות הגוים. גבי זכור ניחא דליף שפיר משום דכתיב צהו תועצה בגופיה אצל צבהמה לא כתיב תועצה בגופיה ואי כפ"ה דכתיב צפרשת עריות

עונש שמענו אזהרה מניין ת"ל יואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא למדנו אזהרה לשוכב אזהרה לנשכב מניין ת"ל לא יהיה קדש מבני ישראל ואומר גוים קדש היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש וגו' דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר ואת זכר לא תשכב משכבי אשה קרי ביה לא (א) (ב) תשכב בהמה מנא לן דתנו רבנן א"איש פרט לקטן אשר יתן שכבתו בבהמה בין גדולה בין קטנה מות יומת בסקילה אתה אומר בסקילה או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה נאמר כאן תהרגו ונאמר להלן כי הרג תהרגנו מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה למדנו עונש לשוכב עונש לנשכב מנלן ת"ל כל שוכב עם בהמה מות יומת אם אינו ענין לשוכב יתניהו ענין לנשכב למדנו עונש בין לשוכב בין לנשכב אזהרה מניין ת"ל ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה למדנו אזהרה לשוכב לנשכב מניין ת"ל לא יהיה קדש מבני ישראל ואומר גוים קדש היה בארץ וגו' דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר לא תתן שכבתך לא תתן שכיבתך הבא על הזכור והביא עליו זכר אמר ר' אבהו לדברי רבי ישמעאל חייב שתים חרא מלא תשכב וחדא מלא יהיה

קדש לדברי ר"ע יאינו חייב אלא אחת לא תשכב לא תשכב חרא היא הבא על הבהמה והביא בהמה עליו אמר רבי אבהו לדברי ר' ישמעאל חייב שתים חרא מלא תתן שכבתך וחדא מלא יהיה קדש לדברי רבי עקיבא יאינו חייב אלא אחת שכבתך ושכיבתך חרא היא אביי אמר אפי' לדברי רבי ישמעאל גמי אינו חייב אלא אחת דכי כתיב לא יהיה קדש בגברי כתיב אלא לרבי ישמעאל אזהרה לנשכב מנא ליה נפקא ליה מכל שוכב עם בהמה מות יומת אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב מה שוכב ענש והזהיר אף רבי עקיבא חייב שתים חרא מלא תתן שכבתך לדברי רבי ישמעאל יאינו חייב אלא אחת אידי ואידי לא יהיה קדש הוא אביי אמר אפילו לדברי רבי ישמעאל גמי חייב אלא אחת דכתיב כל שוכב עם בהמה מות יומת אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב מה שוכב ענש והזהיר אף נשכב ענש והזהיר אבל הבא על הזכור והביא זכר עליו הבא על הבהמה והביא בהמה עליו בין לר' אבהו בין לאביי לרבי ישמעאל חייב שלש לרבי עקיבא חייב שתים תנו רבנן זכור לא עשו בו קטן כגדול בהמה עשו בה קטנה כגדולה מאי לא עשו בו קטן כגדול אמר רב לא עשו ביאת פחות מבן תשע שנים כבן תשע שנים ושמואל אמר לא עשו ביאת פחות מבן שלש שנים כבן שלש שנים במאי קמיפלגי רב סבר כל דאיתיה בשוכב איתיה בנשכב וכל דליתיה בשוכב ליתיה בנשכב ושמואל סבר משכבי אשה כתיב תניא כוותיה דרב יזכר בן תשע שנים ויום אחד הבא

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

וגם קדש היה בארץ. מה קדש האמור כאן יש צו תועבה אף בלא יהיה קדש יש צו תועצה והדר גמרינן תועצה האמור בלא יהיה קדש מתועצה האמור במשכב זכור דכתיב ויִקְרָא כן אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועצה עשו שניהם דמיהס צס מה תועצה האמור שם אף נשכב צמשמעי': **וגם קדש היה בארץ**.

לשון זנות דכתיב כתועבות הגוים ומשכב זכור תועצה היא: לא **תשכב**. קרי ביה גמי (א) לא תשכב: **ונאמר להלן**. צמסית דכתיב (א) וסקלתו בלצניס: **לנשכב מניין**. זכר שנרצע לצהמה: **אזהרה מניין**. נשוכב צהדיא כתיב (א) וכל צהמה לא תתן שכבתך אצל נשכב זכור לא כתיב: **נשועצות הגוים**. האי גמי מתועצותיהס הוא דכתיב צפרשת עריות (ויקרא יח) כי את כל התועצות האלה עשו אנשי הארץ: **הבא על הזכר והביא זכר עליו**. צהעלס אחת: **חייב שמים**. דשני לאוין הס דמתרי קראי אמו לפיכך חלוק מטאות צניייהס. והציא זכר עליו גרסינן ולא גרסינן זכור דלא מקרי זכור אלא נקצ המשכב: **לדברי ר' עקיבא אינו חייב אלא אחת**. דכיון דמחד קרא נפקי אין חלוק מטאות צניייהס: **דכי כתיב לא יהיה קדש**. צזנות דגברי כתיב אצל לצהמה אין זנות כדליפינן ציצמות (דף נט:) מתאנן זונה ומחיר כלצ ולא שייך צה לשון קדשות. והאי דמנייה תנא לעיל לא יהיה קדש לרווחא דמילתא אצל עיקר אזהרה לאו מהתם: **אלא מנא לן נפקא ליה מכל שוכב**. דאפיקמיה לעונס לנשכב בלשון שוכב לילפיה משוכב לאזהרה הלכך אזהרה לשוכב ונשכב מלאו דלא תתן שכבתך הוא חד צמשמעוטיה וחד מדאיתקש לחצריה וכיון דחד לאו לתרוייהו אין חלוק מטאות צניייהס: **אציז אמר אף לדברי ר' ישמעאל חייב שמים**. דכי כתיב לא יהיה קדש צגברי הוא דכתיב כדלמחרן לעיל ונרצע לצהמה לאו מנייה לייף אלא מדאפקיה בלשון שוכב ואיכא לאו דלא תתן שכבתך: **צין לרבי אבהו צין לאציז לר' ישמעאל חייב שלש**.

לרבי אבהו צא על הזכור מלא תשכב הציא זכר עליו מלא יהיה קדש צא על הצהמה מלא תתן שכבתך אצל משום נרצע לצהמה לא מחייב צהדיא הציא זכר עליו דמחד קרא נפקי ולאציז צא על הזכור והציאו עליו תרי ניניהו ואת זכר לא תשכב ולא יהיה קדש צא על הצהמה והציאה עליו מלא תתן שכבתך אצל משום נרצע לצהמה לא מחייב דכיון דחזוין נרצע מהאי קרא וכל שוכב עם צהמה מדאפקיה רחמנא בלשון שוכב לא מחייב אלא אחת כיון שאינן חלוקין בלאוין: **זכור לא עשה צו קטן כגדול**. נשכב מייירי והכי קאמר ליחייב שוכבו כדלמרינן לעיל אשר ישכב את זכר צין גדול צין

קטן ואשמעינן הכא דלאו צכל קטנים קאמר אלא דלא צענין צמי עונשין לחייב שוכבו אצל גדול קאת צענין ולקמן פריך מאי היא: **צהמה עשה צה גדולה קטנה**. לחייב את הרצועה: **מאי לא עשו צו קטן כגדול**. אחיו קטן פטור שוכבו ואחיו דקרית ליה גדול לחייב שוכבו דהא פשיטא לן דלאו גדול ממנש וצר עונשין צעי דהא את זכר כתיב צין גדול צין קטן: **לא עשו צו ביאת פחות מכן תשע וכו'**. אס צא על פחות מכן תשע פטור ולקמן מפרש טעמא: **רב סבר**. הואיל ואזהרת נשכב משוכב אחא כדרי עקיבא כל דליתיה צשוכב ליתיה צנשכב ושוכב פחות מכן תשע הצי על הזכור גדול וצר עונשין אינו מחייצו מיתה דהא לאו ביאה היא כדלמרינן צמסכת גדה (דף מה.) ולקמן מיייתי לה צשמעתינן [נה:] צן ט' שנים ויום אחד הצי על יצמתו וכו' הלכך נשכב פחות מכן ט' גמי אינו מחייב את שוכבו: **ושמואל סבר משכבי אשה כתיב**. צזכר ואשה צת ג' שנים ראויה לציאה ומחייצ שוכבה מיתה וזכר נשכב גמי ל"ש: **סניא גמי הכי וכו'**. צן תשע שנים ויום אחד הוי זכור הא פחות מכן לא הוי זכור ונשכב קאמר דאילו צשוכב לא קאמר זכור ועוד אי צשוכב קאמר ולחייב את הנשכב גדול קאמר מאי שזא זכור דנקט כל עריות גמי לא ימחיצו על ידי ביאת קטן פחות מכן תשע: הציא

מסורת הש"ס

(א) ונכריתות ג. איתא קרי ביה לא תשכב, (ב) [לעיל טו.], (ג) כיתות ג., (ד) [עיי' בש"ש], (ה) [דברים ג.], (ו) ויקרא יח.,

ⓘ

תורה אור השלם

- ↑ ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ויקרא יח כב
- ↑ לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא תהיה קדש מבני ישראל: דברים כג יח
- ↑ וגם קדש יהיה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש יי מפני בני ישראל: מלכים א יד כד
- ↑ ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ויקרא כ טו
- ↑ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה לךמיתו ידך כל הקעם בארצהה: דברים יג י
- ↑ כל שוכב עם בהמה מות יומת: שמות כח כה
- ↑ ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: ויקרא יח כג

ⓘ

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הנרבע וכו' דדרשנין ואשה. עיין שער התנן פסק י"ז הלכה י"א מהלכות אסורי ביאה:

ⓘ

הגהות הב"ח

(א) גמ' ורש"י לא תשכב משכבי אשה קרי ביה לא תשכב:

ⓘ

מוסף רש"י

אזהרה לנשכב. ואי קשיא גבי עריות היקן מצינו אזהרה לאשה כמו לזכר, דלשפתן בטלוהו לאוי, פריק הכי שאני התם כיון דלחיה גמי מתהניא משכיבה קרינא צה הנפשות העשות, אצל משכב זכר דלא מתהני צעי אזהרה (כריתות ג.) **אם** אינו ענין לשוכב. לאדס הצי על הצהמה, דהא קרא לחרינא כתיב (ויקרא כ) איס אשר יתן שכבתו, הנדור ענין לנשכב, למציא צהמה עליו (לעיל טו.) לא יהיה קדש. מוזנין למשכב זכר (דברים כג יח).